

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118010002
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8118010002.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17.04.2018, v trestnej veci proti odsúdenému U. L. pre zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/,c/ Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5PP/1/2018 zo dňa 28.02.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného U. L..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1 Tr. zákona a § 68 ods. 5 Tr. zákona zamietol návrh odsúdeného U. L., nar. XX.XX.XXXX v Prešove, trvale bytom U. č. 52, okr. Prešov, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženému mu trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 08.02.2016, sp. zn. 5T/162/2015 v trvaní dvoch rokov.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, do zápisnice o verejnom zasadnutí, podal odsúdený sťažnosť, v ktorej dodatočne predložených písomných dôvodoch uviedol, že v minulosti bol už z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, no v skúšobnej dobe sa osvedčil a ohľadom priestupku, ktorý spáchal počas predmetného výkonu trestu odňatia slobody na otvorenom oddelení uviedol, že z jeho strany nešlo o krádež, ale o dobrý úmysel vrátiť nájdený bicykel. Sťažovateľ dodal, že vykonáva službu na oddiely C1 denne 4 hodiny, čo činí 618 hodín, a tak ani po zamietnutí jeho žiadosti nezanevrel a neprestal si plniť povinnosti v ústave na výkon trestu odňatia slobody a žiadal, aby súd zobral ohľad na jeho rodinu, malú N. a priateľku A., ktorí sú na neho odkázaní a potrebujú ho ako živiteľa rodiny. Sťažovateľ preto žiadal, aby bol podmiennečne prepustený na slobodu.

Na základe sťažnosti odsúdeného, krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd svoje rozhodnutie o zamietnutí žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odôvodnil tým, že odsúdený U. L. bol doposiaľ 14-krát súdne trestaný, vo výkone trestu odňatia slobody bol po tretíkrát, a to za okolnosti, že dňa 09.08.2011 už bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený a hoci sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia osvedčil, následne spáchal 5 trestných činov. Okrem toho okresný súd poukázal aj na negatívne hodnotenie odsúdeného z prejednávaneého výkonu trestu odňatia slobody, počas ktorého bol disciplinárne potrestaný, pričom disciplinárne odmenený nebol a ústav, v ktorom vykonával trest odňatia slobody, neodporúčal jeho podmiennečné prepustenie.

Zo spisu Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 5T/162/2015 krajský súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 08.02.2016, sp. zn. 5T/162/2015, právoplatným dňa 01.03.2016 bol U. L. uznany vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Po nariadení výkonu trestu dňa 18.03.2016 bol na základe príkazu na dodanie do výkonu trestu zo dňa 04.01.2017 odsúdený dodaný do výkonu trestu dňa 13.01.2017.

Zo skráteného výpisu klienta Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove je zrejmé, že odsúdený odo dňa 13.01.2017 vykonáva len jeden trest odňatia slobody, a to trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 08.02.2016, sp. zn. 5T/162/2015.

Vzhľadom na to, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu výlučne za prečin, formálne podmienky v zmysle § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, teda vykonanie polovice uloženého trestu odňatia slobody odsúdení, boli splnené uplynutím dňa 13.01.2018.

Odsúdený teda splnil formálne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, no aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený nespĺnil podmienky materiálne. Súčasťou materiálnych podmienok pre rozhodnutie súdu o podmiennečné prepustenie v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona je totiž preukázanie, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie za súčasného preukázania, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z hodnotiacej správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 09.01.2018, na obsah ktorej okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne odkázal, považoval krajský súd z hľadiska skúmania skutočností nevyhnutných pre rozhodnutie a uvedených v § 66 Tr. zákona uviesť, že dňa 16.09.2017 odsúdený porušil ústavný poriadok a zákonné povinnosti, keď napriek pracovnému zaradeniu na nestráženom pracovisku mimo ústavu s voľným pohybom počas odchodu na pracovisko zobral z detského ihriska vec, ktoré mu nepatrila a odniesol si ju na pracovisko, za čo bol disciplinárne potrestaný zmenou zaradenia z diferenciacnej skupiny A do skupiny B a bol premiestnený späť do Oddelenia výkonu trestu s miestom výkonu služby v Sabinove Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov. Napriek tomu dňa 07.11.2017 neplnil povinnosti uložené zákonom a ústavným poriadkom, keď spal po budičku a nezachoval zásady slušného správania počas komunikácie s príslušníkmi skupiny preventívno-bezpečnostnej služby a dopustil sa disciplinárneho previnenia. Disciplinárne odmenený pritom nebol, a hoci ústav hodnotil jeho resocializačnú prognózu ako priaznivú s nízkym rizikom sociálneho zlyhania do budúcnosti, vzhľadom na uloženie disciplinárnych trestov, neodporučil jeho podmiennečné prepustenie.

Podľa odpisu registra trestov má odsúdený 14 záznamov, no hoci možno prihliadať, popri predmetnom odsúdení, len na odsúdenia v ďalších štyroch prípadoch, z údajov odpisu registra trestov vyplynulo, že v rámci nich odsúdený bol už dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody. Okresný súd správne poukázal najmä na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 0T/83/2010 zo dňa 22.11.2010, ktorým bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a hoci uložený trest nevykonal v celom rozsahu, pretože bol dňa 09.08.2011 podmiennečne prepustený a v skúšobnej dobe sa dňa 26.11.2013 osvedčil, nepreukázal, že by do budúcnosti viedol riadny život, pretože sa opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti, vrátane spáchania úmyselného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona, za ktorý vykonáva trest odňatia slobody o podmiennečné prepustenie, z výkonu ktorého v prejednávanej veci žiada.

Treba pritom dodať, že hoci v prejednávanej trestnej veci mu bol trestný rozkaz doručený ešte dňa 19.02.2016. Už vtedy musel vedieť, že mu ním bol uložený trest odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, no napriek tomu nepreukázal ochotu viesť riadny život a nepáchať trestnú činnosť, pretože spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp.zn. 0T/97/2016 zo dňa 06.06.2016, právoplatným dňa 06.06.2016, na peňažný trest vo výške 700,- eur s náhradným trestom

odňatia slobody vo výmere 4 mesiace a na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 3 roky.

Pokiaľ odsúdený odkazoval na svoje osobné a rodinné pomery, išlo nepochybne o skutočnosti vytvárajúce predpoklady, ktoré by spolu s prejavenu ľútosťou mohli spolupôsobiť ako priaznivé faktory, no zo skutočností uvedených vyššie vyplynulo, že odsúdený doposiaľ nepreukázal vo výkone trestu polepšenie, ktoré by odôvodnilo až podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený pritom počas výkonu trestu mal /a naďalej má/ príležitosti preukázať polepšenie tým, že okrem riadneho dodržiavania ústavného poriadku a pravidiel výkonu trestu, ktoré musí dodržiavať každý odsúdený vykonávajúci trest odňatia slobody, preukázal, že v jeho správaní nejde len o prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu, ale že má skutočný záujem svojim správaním dokázať, že nie je potrebné, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Odsúdený U. L. nielen, že počas doterajšieho výkonu trestu žiadnu disciplinárnu odmenu nedosiahol, ale bol dvakrát disciplinárne potrestaný. Podľa názoru krajského súdu bola preto žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu predmetného trestu odňatia slobody predčasná, nakoľko plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu nepreukázal dostatočné polepšenie, ani takú zmenu vo svojom správaní, ktorá by oproti jeho trestnej minulosti odôvodnila očakávanie, že už po kratšom výkone trestu odňatia slobody, než aký mu bol uložený, v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd preto po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané okresným súdom, dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdenému U. L. je v súlade so zákonom, a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.